

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318337
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118318337.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu Z. G., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým po bytom M. XXX, XXX XX M., právne zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 47 237 406, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, právne zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 2.651,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/30/2018-89 z 18. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 18. 12. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.651,- Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.651,- Eur od 03. 06. 2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 percent (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 2.651,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 03. 06. 2018 do zaplatenia titulom poisťnej udalosti zo dňa 04. 01. 2018.

Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným poisťnú zmluvu číslo 3539135129, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tov. zn. AUDI A4 Avant, evidenčné číslo Y (ďalej aj „poisťná zmluva“). Dňa 04. 01. 2018 došlo k škodovej udalosti motorovým vozidlom AUDI A4 Avant, evidenčné číslo Y ktoré patrilo žalobcovi (ďalej aj „motorové vozidlo“) tak, že na úseku cesty medzi obcou Detvianska Huta a jej časťou Čechánky na klesajúcom úseku vbehla žalobcovi jazdnej dráhy lesná zver, samica jeleňa lesného. Vzhľadom na to, že v zimnom období nebola zabezpečená údržba tohto úseku, žalobca prispôsobil rýchlosť jazdy stavu vozovky, avšak nepodarilo sa mu vyhnúť stretu s lesnou zverou, pričom došlo k nárazu lesnej zveri do ľavého predného blatníka auta. V dôsledku snahy žalobcu vyhnúť sa stretu s lesnou zverou zároveň došlo náhlym strhnutím volantu k šmyku auta, jeho otočeniu o 180 stupňov, prechodu cez pás snehu ležiaceho na krajnici a nárazu zadnou časťou motorového vozidla do stromu nachádzajúceho sa pri ceste, v dôsledku čoho vznikla na automobile ďalšia škoda.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že súčasťou poisťnej zmluvy je Verejný prísľub, v zmysle ktorého ak dôjde k vzniku škody v dôsledku priameho stretu s lesnou zverou, sa žalovaný zaväzuje k poskytnutiu poisťného plnenia v prípade poškodenia alebo zničenia vozidla. Žalobca poisťnú udalosť žalovanému nahlásil dňa 04. 01. 2018 a zároveň poisťnú udalosť riadne nahlásil na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru (ďalej aj „ORPZ“) vo Zvolene. Následne žalobca si nechal poškodené motorové vozidlo opraviť v autoservise AUTOMIMAX, s.r.o., ktorý mu vyfakturoval faktúrou číslo 20180069 náklady na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 2.945,51 Eur. Žalobca odpočítal spoluúčasť 10 %, preto výsledná suma, ktorú mu žalovaný dlží je 2.651,- Eur. Žalovaný listom zo dňa 18. 05. 2018 oznámil žalobcovi, že skončil šetrenie poisťnej udalosti, na základe ktorého kontrolné oddelenie poisťenie v plnom rozsahu vylúčilo vznik dopravnej nehody žalobcom uvedeným spôsobom.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, § 442 ods. 1, § 488, § 489, § 797 ods. 3 prvá veta, § 850, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“), § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov.

Súd prvej inštancie uviedol: „Za spornú skutočnosť žalobca považoval spôsob likvidácie škodovej udalosti žalovaným, a to najmä vykonanie náležitého šetrenia škodovej udalosti zo strany žalovaného. Tvrdenie, že nevyplatenie poisťného plnenia je dôvodne preukázané a preskúmateľné v súlade s § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na to, že žalovaný v priebehu konania menil argumentáciu ohľadne nevyplatenia poisťného. V prvotnom oznámení o likvidácii škodovej udalosti uviedol, že odborné vyjadrenie oddelenia poisťenia vylúčilo vznik dopravnej nehody spôsobom ako ju popísal žalobca. Následne v oznámení zo dňa 07. 06. 2018 uviedol, že ku škode došlo za iných okolností ako uvádza poistený v sťažnosti a až následne po podanom odpore po vydaní platobného rozkazu uviedol nesplnenie podmienky verejného prísľubu, a to údajne z dôvodu neposkytnutia možnosti zaevidovať miesto vzniku škodovej udalosti z dôvodu neposkytnutia fotografií žalobcom. Nemožno prihliadať na takúto zmenu argumentácie žalovaného po ukončení šetrenia poisťnej udalosti. Dôvody, pre ktoré nevyplatil poisťné plnenie mal žalovaný uviesť v likvidačnej správe a tieto dôvody mal podložiť dôkazmi. Podmienku verejného prísľubu, že v prípade vzniku škodovej udalosti má poistený povinnosť hlásiť zrážku so zverou príslušnému oddeleniu Policajného zboru a umožniť zanalyzovanie, zdokumentovanie miesta vzniku škody, za ktorú si bude oprávnená osoba uplatňovať plnenie z verejného prísľubu, súd považuje za neprijateľnú najmä ohľadne povinnosti umožniť zaevidovanie, zdokumentovanie vzniku miesta poisťnej udalosti. Žalobca umožnil zaevidovanie a zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti, preukázal to. V zmysle tejto podmienky nie je uložená povinnosť zdokumentovať miesto vzniku škodovej udalosti poškodeným a nemožno to spravodlivo požadovať od niekoho kto utrpel dopravnú nehodu. Bolo by to v rozpore s morálkou, etikou a spravodlivosťou. Zmyslom a cieľom poisťenia, a to, že žalobcovi vbeha lesná zver, došlo k priamemu stretu s lesnou zverou žalobca preukázal aj oznámením polície kde je táto skutočnosť, že došlo k stretu s lesnou zverou. Žalobca to uviedol aj v odvolaní poisťnej udalosti. Žalovaný nesplnil zákonnú povinnosť prešetriť poisťnú udalosť. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Verejný prísľub vyplýva z § 850 Občianskeho zákonníka, žalovaný je takýmto verejným prísľubom viazaný, že v prípade poškodenia motorového vozidla vyplatí poisťné plnenie, týka sa to aj stretu s lesnou zverou. Vyúčtovanie z faktúry z autoservisu je po odpočítaní 10 %-nej spoluúčasti vo výške 2.651,- Eur, túto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Po 15-tich dňoch od oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti 18. 05. 2018 sa dostal žalovaný do omeškania, preto je povinný zaplatiť aj 5 %-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 2.651,- Eur od 03. 06. 2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

O nároku o náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Žalobca bol plne úspešný, preto žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalovaný podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

Podľa jeho názoru rozsudok prvoinštančného súdu je nesprávny, nezákonný, arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou.

O arbitrárnosti pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel

a význam (mutatis mutandis rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

Prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol podľa jeho názoru na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Pritom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, potom zakladá porušenie základných práv a slobôd.

Medzi procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Vyplýva to z potreby transparentnosti vykonávania spravodlivosti, ktorá je inherentná každému jurisdikčnému aktu.

Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti. Z praktického pohľadu to znamená, že súdy sú povinné odôvodniť svoje rozhodnutia, hoci túto povinnosť nemožno chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. Ak však ide o argument, ktorý je pre vec rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (viď napríklad judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, mutatis mutandis rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 56/01 a mnohé ďalšie). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v Náleze sp. zn. III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd Slovenskej republiky už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03). Mal za to, že súd prvej inštalácie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s jeho argumentáciou poukazujúcou na nedostatočnú preukázanosť uplatneného nároku zo strany žalobcu, v dôsledku ktorej nedošlo k vyplateniu poisťného plnenia.

Žalobca odôvodnil svoj uplatňovaný nárok skutočnosťou, že dňa 04. 01. 2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobcu. K predmetnej škodovej udalosti došlo na úseku cesty medzi obcou Detviarska Huta a jej časťou Čechánky, na klesajúcom úseku, kde mala žalobcovi vbehnúť do jazdnej dráhy lesná zver - samica jeleňa lesného. Vzhľadom na skutočnosť, že na predmetnom cestnom úseku nie je v zimnom období zabezpečená údržba a aj napriek tomu, že žalobca mal prispôbiť rýchlosť jazdy stavu vozovky, nepodarilo sa mu vyhnúť stretu s lesnou zverou, pričom došlo k nárazu lesnej zveri do ľavého predného blatníka motorového vozidla. V dôsledku snahy žalobcu vyhnúť sa stretu s lesnou zverou zároveň malo dôjsť náhlym strhnutím volantu k šmyku motorového vozidla, jeho otočeniu o 180 stupňov, prechodu cez pás snehu ležiaceho na krajnici a nárazu zadnou časťou motorového vozidla do stromu nachádzajúceho sa pri ceste, v dôsledku čoho vznikla na motorovom vozidle ďalšia škoda. Uvedenú udalosť zaregistroval ako škodovú udalosť pod č.: 9565274210. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla dôsledku škodovej udalosti, si žalobca dal motorové vozidlo opraviť v servise AUTOMIMAX s.r.o., kde náklady za opravu MV boli na základe faktúry č. 20180069 vo výške 2.945,51 EUR. Listom zo dňa 18. 05. 2018 žalobcovi oznámil ukončenie šetrenia škodovej udalosti, a to bez poskytnutia poisťného plnenia a na základe nedatovaného odvolania žalobcu žalobcovi listom zo dňa 07. 06. 2018 oznámil, že trvá na pôvodnom stanovisku v predchádzajúcom oznámení.

Závery prvoinštančného súdu o údajných zmenách jeho argumentácie ohľadne nevyplatenia poisťného plnenia v oznámení zo dňa 18. 05. 2018 (vylúčenie vzniku dopravnej nehody spôsobom ako ju popísal žalobca), v oznámení zo dňa 07. 06. 2018 (ku škode došlo za iných okolností ako uviedol žalobca) a následne v podanom odpore proti platobnému rozkazu (nesplnenie podmienky Verejného prísľubu), je podľa jeho názoru nesprávny a nenáležitý. Je pritom zjavné, že jeho argumentácia sa len dopĺňala a nie menila ako to tvrdí prvoinštančný súd v rozsudku.

V oznámení zo dňa 18. 05. 2018 bol žalobca informovaný, že jeho kontrolné oddelenie v plnom rozsahu vylúčilo vznik dopravnej nehody na motorovom vozidle spôsobom, ako to žalobca uviedol v písomnom uplatnení škody. Následne na základe odvolania žalobcu žalobcovi v oznámení zo dňa 07. 06. 2018 oznámil, že ku škode došlo za iných okolností a z inej príčiny ako uviedol žalobca.

Žalobca svoj uplatňovaný nárok v súdnom konaní odvodzoval od Verejného prísľubu zo dňa 30. 10. 2016 vydaného ním, predmetom ktorého bolo krytie škôd pri poškodení a zničení vozidla následkom stretu zo zverou na poistenom motorovom vozidle.

Uviedol, že žalobca bol povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyplýval uplatňovaný nárok voči nemu a predložiť dôkazy na ich preukázanie. Podľa jeho názoru táto povinnosť žalobcu nebola žiadnym spôsobom obsahovo naplnená a to navyše napriek skutočnosti, že žalobca už pred podaním žaloby preukázateľne vedel o dôvodoch neposkytnutia poistného plnenia z jeho strany.

Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností na uplatnenie žalovaného nároku. Žalobca vznik škodovej udalosti založil len na ním tvrdených skutočnostiach, ktoré ničím nepodložil a nepreukázal.

Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že žalobca údajne preukázal stret s lesnou zverou aj oznámením polície. Žalobcom predložená Odpoveď Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene zo dňa 06. 02. 2018 žiadnym spôsobom nepreukazuje žalobcom prezentovaný opis škodovej udalosti, keďže sa v nej uvádza jednostranné tvrdenie žalobcu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Ohľadne zmeny argumentácie žalovaného poukázal na to, že v oznámení o riešení škodovej udalosti zo dňa 18. 05. 2018 a taktiež v oznámení žalovaného zo dňa 07. 06. 2018, ako dôvod nevyplatenia poistného plnenia uviedol, že v zmysle odborného vyjadrenia vypracovaného žalovaným mal dostatočne preukázané to, že ku škode nedošlo za takých okolností a z takej príčiny ako tvrdil on. V podanom odpore zase menil svoju argumentáciu, pričom ako dôvod neplnenia poistného plnenia uviedol nesplnenie podmienky Verejného prísľubu - neumožnenie zaevidovania škodovej udalosti a nepredloženie fotografií. Na základe uvedeného je jednoznačné, že kým v prvom prípade žalovaný uvádzal, že k vzniku škodovej udalosti nemohlo dôjsť vôbec za takých okolností a z takých príčin, ako on tvrdil, pričom žalovaný popieral celý spôsob vzniku škody, následne už v podanom odpore žalovaný zase tvrdil, že žalobca nesplnil podmienku Verejného prísľubu - nepredložil fotografie z miesta vzniku škodovej udalosti. Logickým výkladom, žalovaný už neuvádzal nemožnosť vzniku škodovej udalosti, tak ako to popísal žalobca, ale uviedol ako dôvod nevyplatenia poistného plnenia nesplnenie podmienky Verejného prísľubu. Rozpory v argumentácii žalovaného sú zjavné a v žiadnom prípade nemôže ísť o „doplnenie argumentácie“, ako uviedol žalovaný. Dôvody, pre ktoré nevyplatil poistné plnenie, mal žalovaný jasne uviesť v likvidačnej správe a tie podložiť dôkazmi, nie ich meniť či „dopĺňať.“

Zdôraznil, že žalovaný v predmetnom prípade nesie zodpovednosť za unesenie dôkazného bremena, keďže: 1) žalovaný odmietol uhradiť poistné plnenie na základe „odborného vyjadrenia od kontrolného oddelenia poisťovne, ktoré vylúčilo vznik dopravnej nehody“ tak, ako to uviedol on. Žalovaný jemu ani súdu prvej inštancie nepredložil odborné vyjadrenie - hlavný dôkaz, na ktorom založil výsledky šetrenia poistnej udalosti. Žalovaný mu tak neuhradil poistné plnenie na základe vlastných subjektívnych dôvodov, ničím neodôvodnených, odborne nepodložených. Ak žalovaný vylúčil poskytnutie poistného plnenia na základe uvedeného, čím získal pre seba priaznivé dôsledky, mal uvedené preukázať, čo potvrdzuje aj judikatúra (viď uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn. II ÚS 38/2015). 2) Žalovaný odmietol uhradiť poistné plnenie na základe údajného nesplnenia podmienky Verejného prísľubu, ktorá je nejednoznačná, pripúšťajúca výklad v prospech žalovaného, v spotrebiteľskom spore silnejšej strany.

Zdôraznil, že on umožnil zaevidovanie vzniku škodovej udalosti príslušnému orgánu policajného zboru, keďže príslušnú poistnú udalosť nahlásil na príslušný orgán policajného zboru, ktorý túto nahlásenú škodovú udalosť zaevidoval, čo preukazuje aj žalovanému predložená správa príslušného orgánu policajného zboru. Žalovaný v rozpore s príslušnými podmienkami Verejného prísľubu zavádzal, nakoľko v podanom odpore uviedol, že on neposkytol možnosť zadokumentovať škodovú udalosť zo strany príslušného orgánu policajného zboru. V zmysle podmienky Verejného prísľubu totiž nie je jasne uvedené, kto má zadokumentovať škodovú udalosť a nie je ani jasne uvedené, čo má žalovaný na mysli pod výkladom pojmu „zaevidovanie a zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti,“ preto predmetná podmienka Verejného prísľubu je neprijateľná a nejednoznačná. Jednak žalovaný neuviedol, čo možno vykladať pod pojmom zaevidovanie, zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti (písomným oznámením, nevyhnutnosť miesto vzniku škodovej udalosti fotografovať) a jednak žalovaný neuviedol, ktorý subjekt má zaevidovať a zdokumentovať miesto vzniku škodovej udalosti (poškodený, ktorý je obeťou škodovej udalosti, príslušný orgán policajného zboru, ktorý má individuálne interné predpisy a poškodený nevie ovplyvniť, či príslušný orgán vyhotoví fotografie z miesta vzniku škodovej udalosti). V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, podľa ktorého nie je možné spravodlivo žiadať zadokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti poškodeným, ktorý utrpel dopravnú nehodu, je v šoku a nepriaznivom citovom rozporení bezprostredne po vzniku škodovej udalosti.

Žalovaný tvrdil, že on odmietol umožniť zaevidovanie a zdokumentovanie škodovej udalosti, avšak ani v poistných podmienkach nešpecifikoval, kto a akým spôsobom je povinný vzniknutú škodovú udalosť zaevidovať a zdokumentovať. Žalovaný tak založil nevyplatenie poistného plnenia na nesplnení podmienky, ktorá neobsahuje jednoznačný výklad povinností v súvislosti so zaevidovaním a zdokumentovaním vzniku škodovej udalosti, teda na skutočnostiach, ktoré jemu neboli známe a tak logicky ani nemohlo dôjsť zo strany žalobcu k ich porušeniu.

Podľa jeho názoru žalovaný mohol krátiť výplatu poistného plnenia iba v súlade s § 799 ods. 3 OZ.

Podotkol, že si splnil všetky podmienky, vyplývajúce mu z poistnej zmluvy, Verejného príslubu, príslušných poistných podmienok a zákona, keďže: 1) vznik škodovej udalosti nahlásil príslušnému orgánu policajného zboru (potvrdila to aj správa z ORPZ vo Zvolene, v ktorej je vyslovene uvedené, že predmetná udalosť bola zo strany orgánu policajného zboru preverená a uzavretá ako škodová udalosť); 2) keďže príslušný orgán policajného zboru predmetnú udalosť preveril a uzavrel, je nepochybné, že on musel umožniť zaevidovanie a zadokumentovanie predmetnej udalosti, 3) vznik škodovej udalosti nahlásil aj žalovanému (ten udelil tejto udalosti svoje číslo, pod ktorým ju eviduje).

Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie ohľadne neunesenia dôkazného bremena na strane žalovaného. Žalovaný ako subjekt poskytujúci na trhu poistenie majetku disponuje príslušným odborným aparátom, pričom jeho zákonnou a zmluvnou povinnosťou je riadne prešetriť príslušnú poistnú udalosť a riadne informovať a odôvodniť, na základe akých skutočností v predmetnom prípade odmietol uhradiť poškodenému ním uplatnenú sumu. Práve žalovaný bol tak v rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti povinný túto poistnú udalosť prešetriť riadne, čo zahŕňa aj riadnu evidenciu a zadokumentovanie príslušnej poistnej udalosti, vyhotovenie fotografií poškodeného motorového vozidla po jeho obhliadke, ktoré sú súčasťou likvidačného spisu. Likvidačný spis tvorí základný dôkaz, z ktorého je možné zistiť, či žalovaný pri prešetrení poistnej udalosti postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, v súlade so zákonom, poistnou zmluvou a príslušnými poistnými podmienkami. Ak žalovaný mal za to, že on nepreukázal ním uplatnený nárok, mal ho požiadať o doplnenie informácií, doloženie dokladov, prípadne vykonať obhliadku, „doobhliadku“ poškodeného motorového vozidla v priebehu šetrenia poistnej udalosti.

Viackrát požadoval od žalovaného, aby predložil likvidačný spis predmetnej poistnej udalosti, z ktorého by bolo zrejmé, ako žalovaný postupoval pri likvidácii predmetnej škodovej udalosti, ktorý jemu ani súdu prvej inštancie nebol predložený.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal, pričom neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Dokonca možno konštatovať, že neuviedol ani žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod, spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. Poistná zmluva je svojím charakterom synalagmatickým záväzkom, čo znamená, že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán sú vo vzájomnej korelácii, teda právu jednej zmluvnej strany zodpovedá vždy povinnosť druhého účastníka právneho vzťahu.

10. Spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods.1 OZ každá zmluva, ktorú s poisťovňou uzatvorí spotrebiteľ, t.j. fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení poistnej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. V prípade vzniku poistnej udalosti má poisťovňa povinnosť poskytnúť poistné plnenie v súlade s dohodnutým obsahom poistnej zmluvy.

12. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca uzatvoril so žalovaným poistnú zmluvu dňa 24. 02. 2017 č. 3539135129, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tov. zn. AUDI A4 Avant, EČ: Y

13. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2651,- Eur s príslušenstvom na základe Verejného prísľubu žalovaného zo dňa 30. 10. 2016 na poskytnutie poistného plnenia v prípade poškodenia alebo zničenia motorového vozidla následkom stretu so zverou (č.l. 9 spisu), pretože dňa 04. 01. 2018 došlo k poškodeniu poisteného motorového vozidla žalobcu na úseku cesty medzi obcou Detviaska Huta a jej časťou Čechánky, keď na klesajúcom úseku žalobcovi vbehla do jazdnej dráhy lesná zver (samica jeleňa lesného). Výška uplatneného poistného plnenia žalobcom predstavuje náklady na opravu motorového vozidla žalobcu (skutočná škoda) vo výške 2945,51 Eur zníženú o spoluúčasť vo výške 10% (iv Verejného prísľubu).

14. V zmysle bodu vi) Verejného prísľubu: „KOOOPERATIVA poskytne plnenie, ak dôjde k poškodeniu alebo zničeniu poisteného motorového vozidla v dôsledku stretu so zverou, pričom za stret sa považuje priama zrážka vozidla so zverou na pozemnej komunikácii.“

15. V súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov zo strany prvoinštančného súdu je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Na základe toho odvolací súd v odvolacom konaní skúma (okrem splnenia procesných podmienok odvolacieho konania), či súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie a či skutkové zistenia, ku ktorým po takomto dokazovaní dospel, majú v prevedenom dokazovaní oporu. Ak zistí, že nebolo prevedené náležité dokazovanie (kde možno zaradiť i nevykonanie stranou sporu navrhovaného relevantného dôkazu), alebo ak zistí, že prvoinštančným súdom konštatovaný skutkový stav nemá oporu v prevedenom dokazovaní (nevyplýva z prevedených dôkazov) prípadne, ak má za to, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP)

16. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov zo strany prvoinštančného súdu nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami, a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať, alebo doplniť.

17. Povinnosť strany tvrdiť potrebné skutočnosti v sporovom konaní sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú stranou. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v

rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu strany v spore. Pri hodnotení dôkazov Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady ich voľného hodnotenia, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí byť preskúmateľná v inštančnom postupe. V priebehu dokazovania súd po vytriedení nepodstatných a nezákonných dôkazov ďalej hodnotí len dôkazy zostávajúce, teda dôkazy dôležité a právne relevantné, ktoré treba posúdiť z hľadiska ich pravdivosti. Posudzovanie pravdivosti konkrétneho dôkazu predpokladá, že sudca takýto dôkaz posudzuje najskôr izolovane z hľadiska vierohodnosti toho, kto ho podáva, a či získané informácie sú svojim obsahom pravdepodobné alebo nie. Následne súd pristúpi k posudzovaniu jednotlivých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach tak, aby informácie vyplývajúce z dôkazov, ktoré považuje za pravdivé, tvorili ucelenú a logicky usporiadanú reťaz.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení, že k vzniku škody na motorovom vozidle došlo za iných okolností a z inej príčiny než ju špecifikoval žalobca v žalobe, pričom žalovaný svoje tvrdenia nepodložil relevantnými dôkazmi, pretože jedine argument žalovaného, že jeho kontrolné oddelenie v plnom rozsahu vylúčilo vznik dopravnej nehody na motorovom vozidle spôsobom, ako to žalobca uviedol v písomnom uplatnení škody, je nepostačujúcim pre prijatie záveru, že k vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu nedošlo v dôsledku stretu s lesnou zverou.

19. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že zo Správy k udalosti zo dňa 04. 01. 2018 OR PZ vo Zvolene zo dňa 06. 02. 2018 adresovanej žalovanému výslovne vyplýva, že žalobca „viedol OMV po miestnej komunikácii Detvianska Huta - Čechánky, kde mu z ľavej strany z priekopy do jazdnej dráhy vbehla lesná zver, ktorá mu narazila do ľavého nárazníka. V dôsledku toho, že sa chcel lesnej zveri vyhnúť, dostal sa do šmyku, kde ho na zľadovatej ceste otočilo a zadnou časťou vozidla narazil do stromu, kde došlo k poškodenému zadnému nárazníka. Na základe vykonaného šetrenia Vám oznamujem, že predmetná udalosť bola na základe oznámenia zo strany orgánu Policajného zboru preverená a v súlade s ustanovením § 64 ods. 3 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa po splnení zákonom stanovených podmienok uzavrela ako škodová udalosť.“ (č.l. 10 spisu)

20. Z uvedenej správy ORPZ vo Zvolene vyplýva, že policajný orgán vykonal šetrenie dopravnej nehody, údaje poskytnuté žalobcom ohľadne vzniku dopravnej nehody preveril a udalosť uzavrel ako škodovú udalosť, pričom zo správy nie je možné vyvodiť iný priebeh dopravnej nehody (škodovej udalosti) než ako ju opísal žalobca.

21. Súd prvej inštancie správne v odôvodnení uviedol, že žalovaný menil svoju argumentáciu ohľadne dôvodov neposkytnutia poistného plnenia za poškodenie motorového vozidla, keďže každé doplnenie ďalších (nových) dôvodov k pôvodnej argumentácii žalovaného, pre ktoré žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie za poškodenie motorového vozidla, sa považuje za zmenu pôvodnej argumentácie uvedenej žalovaným pred začatím konania.

22. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že žalobca uplatnil žalobný nárok (poistné plnenie) vo výške 2651,- Eur v súlade s poistnou zmluvou, keď od výšky škody na motorovom vozidle (predstavujúcej náklady na opravu motorového vozidla žalobcu) - 2945,51 Eur odpočítal spoluúčasť v rozsahu 10 %.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný podľa ustanovenia § 379, § 380 CSP. Nakoľko žalovaný výšku úroku z omeškania, resp. dobu omeškania nenamietal, preto sa odvolací súd s priznaným úrokom z omeškania nezaoberal.

24. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP) vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok), ktorý v zmysle aplikovanej zásady úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP považuje taktiež za správny.

25. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval

zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

26. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).